

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2011. évi május hó 12. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2011. évi január hó 27. napján kihirdetett 6.B.591/2008/15. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A megyei bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére jelentett be fellebbezést a cselekmény téves jogi minősítése miatt a büntetés súlyosítása céljából, míg a vádlott és a védője a büntetés enyhítése végett éltek jogorvoslattal.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában az ügyészi fellebbezést módosítással tartotta fenn, és megalapozatlanság okából az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta. Álláspontja szerint a megalapozatlanság egyik oka - mely bizonyítás felvételét indokolja - az, hogy a megyei bíróság a rongálással okozott kár megállapítása során szakértőként vette igénybe a nyomozás alatt szaktanácsadóként eljáró Vértesi Csabánét, amit a Be. 103. §-a (1) bekezdésének g/ pontja értelmében nem tehetett volna. A másik ok a testi épség elleni cselekmény vonatkozásában áll fenn: „Tekintve, hogy a gépkocsira leadott következetes, jelentős sérüléseket okozó szúrásokból és az említett „suhintás” életszerűtlenségéből és kellően alá nem támasztott voltából továbbra is a sértett irányába történő szúrásra és nem suhintásra vagy lendítésre lehet következtetni ...”. Ezen megalapozatlanság bizonyítási kísérlet szabályszerű lefolytatásával küszöbölhető ki, amely meghaladja a másodfokon felvehető bizonyítás terjedelmét.

A fellebbviteli főügyészség képviselője a nyilvános ülésen másodlagosan tárgyalásra való áttérést indítványozott, és igazságügyi műszaki szakértő kirendelését kérte a rongálási kár megállapítása végett.

Az ítéltábla a jogorvoslatokkal megtámadott elsőfokú ítéletet a Be. 348. §-ának (1) bekezdését alkalmazva a Be. 361. §-ának (1) bekezdésre figyelemmel nyilvános ülésen bírálta felül az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében. Ennek során megállapította, hogy a megyei bíróság a büntetőügy elbírálása szempontjából szükséges releváns bizonyítékokat beszerezte. Valamennyi rendelkezésére álló bizonyítékot mérlegelési körébe vont. Értékelő tevékenységéről, indokolási kötelezettségének a

szükséges mértékben eleget téve kimerítő részletességgel számot adott. Az ítéletábra - ellentétben a fellebbviteli főügyészség jogi álláspontjával - azt állapította meg, hogy az elsőfokú eljárásban nem történtek olyan eljárási szabálysértések, amelyek a megyei bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, eljárási szabálysértés kiküszöbölése érdekében bizonyítás felvételét, ezáltal a nyilvános ülésről, tárgyalásra való áttérést tették volna szükségessé. E körben a következőkre utal az ítéletábra:

A nyomozás során a személygépkocsiban keletkezett kár összegének megállapítására a nyomozó hatóság szaktanácsadót alkalmazott a Be. 182. §-ának (1) bekezdésére tekintettel. Az elsőfokú bíróság e szaktanácsadói megállapításokat okirati bizonyítékként vette figyelembe és a 2010. november 4. napján tartott tárgyaláson ezt felolvasással a bizonyítás anyagává tette (6.B.591/2008/12. számú tárgyalási jegyzőkönyv 20. oldal 13. bekezdés), melynek tartalmát sem a vádlott, sem e cselekmény sértettje, a gépjármű tulajdonosa -né - nem vitatta. Erre figyelemmel egyértelmű, hogy az elsőfokú eljárásban a nyomozásban közreműködő szaktanácsadó szakértőként nem járt el, így a Be. 103. §-a (1) bekezdésének g/ pontjában (ami a szakértő kizárására vonatkozik) írtak nem sérültek.

A nyomozás során 2007. augusztus 6. napján olyan eljárási cselekményre került sor rendőr főhadnagy közreműködésével, amely a Be. 121. §-ában rögzített bizonyítási kísérletnek semmiképpen nem tekinthető, hiszen azon a vádlott nem volt jelen, jegyzőkönyv nem készült. Az eseményen történeteket kizárólag fényképfelvételekkel rögzítették, amelyeket a nyomozati iratok 53-73. lapszámai tartalmaznak. Ezen „nyomozati cselekményt” az elsőfokú bíróság sem tekintette bizonyítási kísérletnek. Kizárólag úgy értékelte, mint a sértett nyilatkozatának fényképekkel történő szemléltetése.

Mindezek alapján az rögzítendő, hogy a megyei bíróság az eljárási szabályokat körültekintően betartva folytatta le a bizonyítást. Nagy hangsúlyt fektetett annak tisztázására, hogy a sértett nyomozati vallomásának a tárgyaláson a vádlottra kedvező megváltoztatását mi motiválhatta. Ezen bizonyítékokat összevetette az ügyben érintett közvetlen és közvetett tanúk vallomásaival, és a továbbra is fennmaradó kétségeket a Be. 4. §-ának (2) bekezdésében rögzített alapelvet szem előtt tartva a vádlott javára vette figyelembe. A feltárt bizonyítékokat egyenként és összességében értékelte, s meggyőző indokokkal alátámasztottan fejtette ki, hogy a sértettnek miért az elsőfokú bíróság előtt tett vallomását fogadta el, s ennek folytán azt irányadónak tekintette.

Az iratok tartalma alapján a Be. 352. §-a (1) bekezdésének a/ pontjára figyelemmel a tényállást mindössze azzal szükséges kiegészíteni, hogy a vasvilla 18 cm széles és a villa ágai 20 cm hosszúak.

E kiegészítés nem csak a bűncselekmény eszközének pontos paramétereinek rögzítése miatt indokolt, hanem a fellebbviteli főügyészség által szükségesnek tartott bizonyítási kísérlet szempontjából is relevanciával bír. A Be. 121. §-ának (1) bekezdése értelmében ugyanis bizonyítási kísérlet elvégzése akkor indokolt, ha azt kell megállapítani vagy ellenőrizni, hogy valamely esemény vagy jelenség meghatározott helyen, időben, módon, illetőleg körülmények között megtörténhetett-e. Jelen esetben szükségtelen bizonyítási kísérlet annak igazolására, hogy a vasvillával be lehet-e szúrni a személygépkocsi

utasterébe vagy sem a lehúzott ablakon át. E körben a vádlott tagadásával szemben a sértett és utasának vallomásai állnak rendelkezésre, mellyel kapcsolatban az elsőfokú bíróság a feltárt bizonyítékokat értékelve, mérlegelve foglalt állást. Megjegyzi az ítélet tábla, hogy a fellebbviteli főügyészség átirata e tekintetben csupán a „suhintás” életszerűtlenségére utal mindenféle konkrétum nélkül.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság a bizonyítási kísérlet elvégzésére és erre figyelemmel az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett ügyészi indítványt nem osztotta.

Az ítélet tábla által kiegészített tényállás mindenben megalapozott és a Be. 352. §-ának (2) bekezdésében rögzítettekre figyelemmel a másodfokú eljárásban irányadó.

A megyei bíróság a történeti tényállás alapján okszerű következtetést vont le a vádlott bűnösségére és az általa megvalósított bűncselekmények jogi minősítése is törvényes. Az e körben írt indokokkal az ítélet tábla teljes egészében egyetért.

Az elsőfokú bíróság maradéktalanul feltárta a vádlott javára és terhére értékelhető bűnösségi körülményeket.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a büntetlen és a mintegy 60 éves vádlottal szemben halmazati büntetésül kiszabott 1 év börtönbüntetés arányban áll az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyával, a bűnösségi körülményekkel, továbbá a vádlott társadalomra veszélyességének fokával. A vádlott kedvező személyi körülményeire tekintettel helyes a börtönbüntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése is. A próbaidő tartama a bűncselekmény eszközének különösen veszélyes voltára, valamint a cselekmény motiválatlanságára tekintettel szükséges, ezért annak mértékével az ítélet tábla egyetért.

A rögzítettekre tekintettel a vádlottnak és védőjének a büntetés enyhítését célzó fellebbezése nem vezethetett eredményre, ahogy a fellebbviteli főügyészségnek az ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú eljárás megismétlésére tett indítványa sem.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság a megyei bíróság ítéletét a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Debrecen, 2011. május 12. napja.

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Gömöri Olivér sk. a tanács tagja.

Záradék:

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 6.B.591/2008/15. számú ítélete a másodfokú végzéssel jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2011. május 12. napja

Dr. Elek Margit sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:

Kiadó.